

Middel, som utvivlsomt er det mest almindeligt og sikrest virkende: en forøget Skat paa Spiritus. De Herrer, der have sagt, at der er andre Veje at gaa, have som saadanne i Hovedsagen indskrænket sig til at holde paa, at man skal rejse Befolkningen moralisk. Ja, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) mente, at man skulde indføre en 8 Timers Arbejdsdag, saa vilde Drifskædigheden nok tage af. Jeg tror nu ikke, det vil være tilstræffeligt, jeg er derimod overbevist om, at det ikke vil have meget at sige som Middel mod Drik. — Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Meergaard), der sidst havde Ordet i Gaar, hævdede, at han i og for sig kunde gaa med til en Brændevinsstat; han var enig i, at man skulde søge at hemme Drikkeriet, men havde nærmest, saa vidt jeg kunde opfatte det, Betænkkeligheder over for Brændevinsstaten, fordi den vilde blive en ny og forøget Byrde for Befolkningen. Da det ærede Medlem saa senere talte om Stattens Størrelse, fremhævede han, hvad der er ganske rigtigt, at i Norge havde det vist sig, at man ikke forøgede, men tværtimod formindskede Statens Indtægter, da man gik til en meget høj Bestatning. Men man naaede altsaa i Norge paa den Maade ved dette Middel, som det ærede Medlem satte et Spørgsmaalsteegn ved, paa en Gang at formindskede Befolkningens Byrde og samtidig naaede man en ganske betydelig, ja meget betydelig Formindskelse i Drikkeriet. Jeg kan altsaa ikke rigtig fra dette Synspunkt forstaa, at han ikke med større Varme kunde gaa med til Anvendelsen af dette Middel for at bekæmpe Drikkeriet. Over for det foreliggende Forslag vilde vi vel i øvrigt saa mere Oplysning ved at betragte den Virkning, det havde i Norge, da Spiritusstaten først blev sat op omkring Halvtredserne. Norge havde indtil da omtrent den samme Skat og det samme Alkoholforbrug; da saa Spiritusstaten blev forhøjet i de kommende Aar med 250 pCt., blev Indtægtsforøgelsen deraf dog kun 50 pCt. Der er efter min Formening ikke nogen Tvivl om, at Grunden til, at Brændevinen gør vort Samfund særlig Fortræd, er netop, fordi den er det billigste af alle Nydelsesmidler, og at den derfor efterhaanden er bleven betragtet ikke som et Nydelsesmiddel, men som en Nødvendighedsartikel, selv naar man kommer ind i de fattigste Hjem. Jeg tror ikke, der er nogen, der har færdedes ude paa Landet, uden at de have bemærket, at naar der kommer en Gæst, er det første, der kommer paa Bordet, Brændevinsstaten. Den

har man Raad til at have, og de fleste have endogsaa Raad til at lade drikke efter Behag, selv om de ellers sidde smaat i det. Det var heldigere, om den Nydelse, man bød sin Gæst, blev en Kop Kaffe, en Cigar eller en Bibe Tobak. Det er i det hele dette, at Brændevinen i den Grad er den billigste af alle Nydelsesmidler, det er Hovedgrunden til, at de Folk, der drikke den, ikke som i forskellige andre Lande ved højtidelige Lejligheder drikke noget over Tørsten, men at de til daglig bruge meget mere end sundt og godt er, og at det næsten ikke er det Individ, der vokser op — undtagen netop i Afholdshjemmene — der ikke er bleven vant til at betragte en Snaps som noget, man for den Sags Skyld godt daglig kan give en 12—14 Aars Dreng, som det jo ofte sker. Dette fik et prægnant Udtryk i Gaar fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm), da han talte om Brændevinsstaten. Da sagde han: Vi risikere i Morgen at staa over for en Skat paa Brød og Vand. Ja, det er virkelig trængt ind i Folks Bevidsthed, at Brændevinen bruges saa almindeligt, at man kan ligne en Skat paa det ved en Skat paa Brød og Vand. Det er min fulde Overbevisning, at man kan gaa mange andre Veje end Bestatningens, hvis man vil indskrænke Drikkeriet, man kan f. Eks. indskrænke Afgangen til Udskænkning af stærke Drikke; men den sikreste og naturligeste er den at forbyde Drikken. Jeg tror derhos ikke, at vi foreløbig skulle ind paa det Standpunkt, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) stillede sig paa, at vi gaa til et absolut Forbud mod Spiritus. Det ligger slet ikke for vort Folk i dets Helhed at betragte det som en afgjort Synd at røre ved Spiritus, at man skulde sige, at det absolut burde bannlyses; Ulykkerne ved Drikkeriet maa selvfølgelig ogsaa være endnu stærkere, og Umuligheden af at komme det til Livs ved andre lempeligere Midler maa ogsaa være mere givne, end den er i Djeblikket. Fra hele denne Grundbetragtning kan jeg altsaa i fuldeste Maal slutte mig til Forslaget og vil ønske, at det maa kunne finde Former for Gennemførelse. Skønt Hovedmotivet for Regeringen til at fremkomme med Forslaget er at søge at mindske Drifskædigheden, maa man imidlertid ikke se bort fra, at det foreslaas opnaaet ved Hjælp af en ny Skat; man maa derfor ogsaa se paa det som et Skatteforslag, og da kan jeg ogsaa være enig med det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) i, at der er forskellige Momenter,